

Μέσα Μαρτίου ήταν όταν ο ήλιος άρχισε να ξεφεύγει όλο και πιο πολύ από τα σύννεφα που τον έκρυβαν τρεις και πλέον χειμωνιάτικους μήνες κι ο καιρός γρήγορα άρχισε να θυμίζει στους εφήβους την ηλικία τους και στους μεγαλύτερους να ξυπνά την εφηβική αυθάδεια που εύκολα μάθαμε να κρύβουμε προϊούσης της ηλικίας μας.

Και να που πέρασε κι ο Μάρτης, πέρασε κι ο Απρίλης, έφυγε κι ο Μάης, η άνοιξη εξέπνευσε και τα κοραλλένια χρώματα του καλοκαιριού φωτίστηκαν. Το σχολείο άρχισε να μετράει μέρες ως το κλείσιμό του και τα σχέδια για τους καυτούς μήνες της ξεκούρασης ήρθαν να κάνουν πάρτι με δική τους πρωτοβουλία σε πείσμα των εξισώσεων, των χημικών αντιδράσεων και των ρηματικών τύπων.

Και ποιος είπε δηλαδή ότι είναι εύκολο να σκεφτεί κανείς με άκρατη αισιοδοξία το καλοκαίρι μετά από ένα χειμώνα δύσκολο και εκατομμύρια κύματα απαισιοδοξίας να μας βομβαρδίζουν άνωθεν και να προσπαθούν - σχεδόν να καταφέρνουν - να μαυρίσουν το μυαλό μας...

Μα ποιος είπε δηλαδή ότι θέλει μυαλό το καλοκαίρι;

"Καλοκαίρι, η γαλάζια προκυμαία θα σε φέρει..."

Συντάχθηκε απο τον/την Αλίκη Αποστολάκη
Παρασκευή, 01 Ιούνιος 2012 09:29

Να διψάς και να πίνεις νερό, να πεινάς και να τρως καρπούζι, να ξυπνάς και ν' ανοίγεις βερίκοκα, να λιώνεις και να πέφτεις στη θάλασσα, αυτά σημαίνουν καλοκαίρι. Τα αστεία ηλιοκαμένα μάγουλα, το γεμάτο απ' τις στάμπες της αλμύρας μπανιερό, τα υγρά βράδια στις παραλίες και τις ταράτσες, τα παγωτά που - να πάρει! - λιώνουν πριν προλάβεις να τ' απολαύσεις αργά αργά και το κρεβάτι σου, που λες και παίρνει κι αυτό την άδειά του, σταματά να σε τραβά να βουλιάζεις μέσα του, αλλά σε διώχνει, σε πετάει να σε στείλει να πιάσεις τον ήλιο...

Νά'στε όλοι καλά, να περνάτε καλά και τα ξαναλέμε πάλι το Σεπτέμβριο...

Καλή αντάμωση!!!